

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200629
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8221200629.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpený advokátom: JUDr. Michal Gallo, Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: Z. W., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX Y. XXX, K. P. W. W.Y. XX, XXX XX A., o zaplatenie 575,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie 370,- Eur s príslušenstvom zastavuje.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 29.03.2021 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 575,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od 28.08.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej tiež aj len „veriteľ“) uzavrel dňa cit. „12.11.2015“ so žalovanou cit. „... zmluvu o pôžičke č. 7158363 / 6600506737 (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód)“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku v sume 3 500,- Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 60-tich mesačných splátkach v sume po 100,51 Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky 6 030,60 Eur (60 x 100,51). Avšak keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať jej poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé jej splátky riadne a včas, veriteľ ju listom z 27.06.2018 označeným ako „Predžalobná upomienka“, vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote na plnenie a súčasne žalovanú upozornil na možnosť zosplatnenia celej pôžičky. Keďže žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, veriteľ 19.08.2018 pôžičku zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom z 22.08.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, s tým, že žalobca v žalobe uviedol cit. „Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 5 050,73 Eur.“

3. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) odvodil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017, v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok (t.j. veriteľ), bez likvidácie a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka a. s. IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (t.j. pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1,

820 05 Bratislava. Účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti nastávajú jeho zápisom do obchodného registra (§ 69a ods. 1 Obchodného zákonníka). V obchodnom registri sa výmaz zanikajúcej spoločnosti a zápis rozdelenia spoločnosti zlúčením pri nástupníckej spoločnosti vykoná k tomu istému dňu (§ 69a ods. 2 Obchodného zákonníka), pričom týmto dňom je v danej veci 01.01.2018. Spôsob rozdelenia imania veriteľa bol potom bližšie určený v projekte rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý 11.12.2017 medzi veriteľom, žalobcom (VÚB a.s.) a VÚB Leasing vo forme notárskej zápisnice, ktorý je uložený v registri 10 OpP/4/2018 tunajšieho súdu (ďalej len „projekt rozdelenia“). Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa k 01.01.2018.

4. Keďže žalovaná ani po zosplatnení úveru tento neplatila, žalobca potom, ako na neho v zmysle postupu popísaného v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia prešla pohľadávka pôvodného veriteľa, sa tejto pohľadávky voči žalovanej domáha podanou žalobou, pričom si uplatnil nárok na zaplatenie jednako žalovanou neuhradených splátok pôžičky splatných do jej celkového zosplatnenia, ako aj úhrady sumy pôžičky po jej zosplatnení všetko celkovo v sume 5 403,80 Eur, ako aj nákladov na vymoženie tejto pohľadávky v sume 222,83 Eur [žalobca na jednom mieste žaloby uvádza, že si uplatňuje náklady na vymoženie pohľadávky v sume 222,83 Eur a na inom mieste zasa, že si tieto náklady neuplatňuje, pričom vzhľadom na nasledujúci výpočet žalovanej sumy možno mať za to, že žalobca si skutočne tieto náklady uplatňuje, pozn. súdu], po odpočítaní sumy 5 050,73 Eur, ktorú sumu z pôžičky do podania žaloby žalovaná už splatila, takže žalobca sa tak žalobou domáha zaplatenia sumy 575,90 Eur ($5\,403,80 + 222,83 - 5\,050,73 = 575,90$) spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 28.08.2018, t.j., cit. „...od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti...“, do zaplatenia, pričom žalobca v žalobe tiež uviedol, že podanou žalobou sa voči žalovanej nedomáha zaplatenia v úverovej zmluve dojednanej zmluvnej pokuty v sume 161,81 Eur.

Prílohou žaloby boli: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017; „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ z 28.10.2015 (v žalobe je uvedené z cit. „12.11.2015“, pozn. súdu); „Predžalobná upomienka“ z 27.06.2018 s doručenkou; „Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 22.08.2018 a prehľad splátok a úhrad z úverového účtu žalovanej.

5. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk 26.07.2021 vyjadrila podaním doručeným okresnému súdu 12.08.2021 v ktorom potvrdila, že je so žalobcom v zmluvnom vzťahu titulom pôžičky, ktorú riadne splácala až do marca 2018, kedy z dôvodu zrušenia jej pracoviska, písomne požiadala žalobcu o odloženie splátok. Namietala neúčinnosť zosplatnenia žalobcom z dôvodu, že keďže poslednú splátku uhradila 27.03.2018 a následne splatila až splátku 12.07.2018, od zaplatenia ktorej do 22.08.2018, kedy žalobca pristúpil k zosplatneniu, nemohla podľa § 565 Občianskeho zákonníka, uplynúť lehota minimálne tri mesiace omeškania so splácaním od tejto poslednej ňou učinenej splátky, pričom podotkla, že o jednotlivých ňou učinенých platbách predložil dôkaz sám žalobca. Tiež uviedla, že od 01.09.2018 žalovaná pokračovala v pravidelných mesačných splátkach tak, ako to bolo dohodnuté v úverovej zmluve as tým, že potom, ako žalobca postúpil pohľadávku spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. (ďalej len „postupník“) sa žalovaná s týmto postupníkom písomne mailom z 05.10.2018 dohodla na mesačných splátkach po 101,- Eur a následne pri opätovnom uzatvorení jej pracovnej prevádzky v máji 2020 sa dohodli na mesačných splátkach vo výške po 50,- Eur a to od cit. „01.06.2021“ až do cit. „31.01.2021“, kedy mala žalovaná splatených 5 050,- Eur, pričom predpísané mala splátky v sume 5 403,80 Eur. Po 31.01.2021 žalovaná jednotlivými splátkami a to konkrétne 12.04.2021 zaplatila sumu 170,- Eur a v dňoch 17.05.2021, 14.06.2021, 13.07.2021 a 09.08.2021 splatila splátky v sume po 50,- Eur ($4 \times 50 = 200$), t.j celkovo po 31.01.2021 žalovaná splatila ešte sumu 370,- Eur ($170 + 200$), a keďže k zaplateniu mala predpísaných celkovo iba 5 403,80 Eur, pričom ona zaplatila celkovo až 5 420,73 Eur ($5\,050,73 + 370$), žalovaná má cit. „... preplátok + 16,93 eur“, z ktorého dôvodu navrhla žalobu zamietnuť.

K vyjadreniu žalovanej boli pripojené: emailová komunikácia medzi žalovanou a obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. z 05.10.2018 a z 26.03.2020; výpis z bankového účtu žalovanej o platbách ňou zaplatených v období od 12.04.2021 do 09.08.2011 na účet spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o..

6. Podaním doručeným okresnému súdu 28.09.2021 žalobca okresnému súdu oznámil, že berie späť svoju žalobu voči žalovanej a to v časti o zaplatenie 370,- Eur s príslušenstvom, pričom v tejto časti navrhol konanie zastaviť s tým, že vzhľadom na uvedené čiastočné späťvzatie žaloby žalobca upravil

žalobný petit tak, že voči žalovanej sa domáha zaplatenia 205,90 Eur spolu s ročným 5 % úrokom z tejto sumy od 28.08.2018 do zaplatenia.

7. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

9. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zobrať svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 370,- Eur s príslušenstvom a to v čase pred začatím meritórneho prejednávania veci na pojednávaní, kedy ne/súhlas žalovanej nie je potrebným, okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil tak, ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

10. Okresný súd v danej veci nariadil pojednávanie na 24.02.2022, na ktoré boli riadne predvolané obidve sporové strany, pričom žalobca a jeho právny zástupca svoju neprítomnosť riadne ospravedlnili podaním doručeným okresnému súdu 14.02.2022 z dôvodu hospodárnosti konania a žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila podaním doručeným okresnému súdu 23.02.2022 z dôvodu psychickej nepohody kvôli úmrtiu blízkej osoby, pričom keďže dôvody procesnej obrany žalovanej, ktoré uplatnila voči žalobe vo svojom písomnom podaní doručenom okresnému súdu 12.08.2021, podľa ktorých na splatenie jej žalobcom poskytnutého úveru už splatila viac ako mala, a ktoré podanie, bolo na vyjadrenie doručené právnenému zástupcovi žalobcu 23.09.2021, neboli žalobcom okrem čiastočného späťvzatia žaloby vecne spochybnené, okresný súd považoval procesnú obranu žalovanej za dostatočnú bez potreby jej ďalšieho vypočutia a preto postupom podľa § 180 CSP okresný súd vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

11. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami strán sporu a nimi predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

12. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (veriteľ) uzavrela so žalovanou 28.10.2015 (v žalobe nesprávne uvedené 12.11.2015, pozn. Súdu) „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver (pôžičku) v sume 3 500,- Eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala splácať v 60-tich splátkach po 100,94 Eur mesačne (v žalobe je uvedená výška splátky 100,51 Eur, pozn. súdu) vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc splatnosťou prvej splátky 20.11.2015, s termínom konečnej splatnosti úveru k 10/2020 a dobou trvania zmluvy cit. „...do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.“ Celkové náklady, ktoré mala žalovaná za úver zaplatiť predstavovala suma 2 556,40 Eur, takže celkovo za úver (istina úveru + náklady) mala žalovaná zaplatiť sumu 6 056,40 Eur (3 500 + 2 556,40), pri RPMN 26,98 %, priemernej RPMN 18,01 % a ročnej fixnej úrokovej sadzbe 26,98 %.

13. Listom z 27.06.2018 označeným ako „Predžalobná upomienka“ žalobca upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním splátok úveru s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 299,08 Eur s tým, že cit. „...ak do 05.08.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 4/2018 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.“ (upomienka bola žalovanej doručená 06.07.2018), ktorý úver veriteľ napokon zosplatiť k 19.08.2018, ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom z 22.08.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým bolo žalovanej oznámené, že tak ako ju bol veriteľ upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplateniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 2 567,40 Eur.

14. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej na jej úverovom účte mal okresný súd za preukázané, že žalovaná k 21.01.2021 na splatenie úveru učinila viaceré splátky v ich rôznej výške, ktorými splatila celkovo sumu 5 050,73 Eur.

15. Emailom z 05.10.2018 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámila žalovanej aby ďalšiu splátku učinila v sume 101,- Eur a to do 26.10.2018 a takto aj každý ďalší mesiac, pričom jej uviedli aj číslo bankového účtu na ktoré mala žalovaná platby poukazovať.

Emailom z 26.03.2020 žalovaná žiadala spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. o odklad splátok z dôvodu uzavretia jej pracovnej prevádzky (cestovná agentúra) a tiež žiadala o informáciu o výške zostávajúcej dlžnej sumy.

16. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

17. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

18. Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.“

22. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

23. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

24. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.“

27. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.“

28. Podľa § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Dohľad nad dodržiavaním povinností veriteľa podľa tohto zákona vykonáva Národná banka Slovenska podľa osobitného predpisu, ak odseky 2 až 6 neustanovujú inak.“

29. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.“

30. Podľa § 526 ods. 1 OZ „Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.“

31. Podľa § 530 ods. 1 OZ „Na žiadosť postupníka môže postupca vymáhať postúpený nárok sám vo svojom mene na účet postupníka. Ak postúpenie pohľadávky sa oznámilo alebo preukázalo dlžníkovi (§ 526), môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník a postupca preukáže dlžníkovi súhlas postupníka s týmto vymáhaním.“

32. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom, pozn.) a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom zmluvy o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaná pri jej uzatváraní vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bol poskytnutý úver (pôžička) za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver

poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

33. Na základe preskúmanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

34. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy regulujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení cit. § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

35. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve z 28.10.2015 v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie doby trvania úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, ktorú náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonom znení osve, pričom podľa okresného súdu neuvedením doby trvania úverového vzťahu sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky [t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.], pričom treba mať stále na zreteli, že žalobca, resp. jeho právny predchodca (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zafaržený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu.

Na tomto mieste okresný súd pre verifikáciu už uvedeného tiež dopĺňa, že cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby úverová zmluva obsahovala cit. „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, t.j. skrz spojku „a“ je zrejme, že zákonodarca mal za to, aby úverová zmluva explicitne obsahovala kumulatívne obidva údaje a to tak dobu trvania úverového vzťahu, ako aj termín končenej splatnosti úveru a nie aby tieto boli uvedené v alternatíve.

Okrem toho, podľa okresného súdu údaj o dobe trvania úverovej zmluvy nie je možné stotožňovať ani s údajom o počte splátok (v danom prípade 60 splátok), ktorými mala žalovaná jej poskytnutý úver žalobcovi splatiť a to v uvedenom kontexte podľa okresného súdu už aj len z dôvodu, že ak by tomu tak bolo (t.j. žeby tieto pojmy bolo možné stotožniť, pozn.), tak zákonodarca by logicky nevyžadoval uvedenie oboch týchto parametrov úveru v úverovej zmluve osve [počet splátok - cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch; doba trvania - cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale uspokojil by sa iba s uvedením jedného z nich. Avšak práve v záujme ochrany spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľsko - dodávateľskom vzťahu, v záujme neponechať spotrebiteľa, aby si sám pracne z dodávateľom uvedených údajov úveru sám vypočítaval jeho iné parametre, zákonodarca vyslovene vyžaduje, aby v úverovej zmluve bola uvedená tak doba trvania úverového vzťahu ako aj počet splátok. V tomto smere podľa okresného súdu sa nejedná len o vec výkladu aplikovanej právnej normy, ale ide o explicitne (jasne a presne) formulovaný zákonný

imperatív ohľadne náležitosti úverovej zmluvy, ktorého porušenie je explicitne sankcionované zákonom predvídaným spôsobom a to bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. A ak by aj bol žalobca (dodávateľ) toho názoru, že sa jedná o vec výkladu cit. § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch (okresný súd tento názor nezdíela, pozn.), tak aj v tomto prípade by platilo, a to opäť v záujme ochrany spotrebiteľa, v spotrebiteľských vzťahoch univerzálne zákonodarcom v cit. § 54 ods. 2 OZ proklamované výkladové pravidlo, podľa ktorého v prípade pochybností o obsahu úverových zmlúv je vždy uprednostnený výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Okresný súd je tiež názoru, že zodpovednosť žalobcu za nerešpektovanie zákonného imperatívu na explicitný obsah úverovej zmluvy, podľa ktorého musí byť v nej uvedený nie len údaj o počte splátok [§ 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale aj údaj o dobe trvania úverového vzťahu [§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], by nebolo možné prenášať ani na plecia spotrebiteľa (žalovanej) s odvolávaním sa na jej matematické zručnosti a vyspelosť, pretože žalobca (dodávateľ), ktorý podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov musí mať na zreteli nielen rôznorodosť svojej klientely z hľadiska jej zručnosti a vyspelosti, ale aj okolnosti za ktorých spotrebiteľia o úver žiadajú, potrebujú a chcú, pričom častokrát za týchto okolností aj seba viac vyspelý spotrebiteľ stráca ostražitosť a pozornosť k tomu, aby svojim „zodpovedným“ prístupom mal ešte nahrádzať povinnosti dodávateľa a pracne hľadať, domýšľať si, či vypočítavať si parametre úveru, ktorých umiestnenie v úverovej zmluve, zákonodarca majú už všetko toto na zreteli, už explicitne (obligatórne) zákonne vyžaduje a aj zákonom predvídaným spôsobom sankcionuje. Okrem toho, okresný súd podotýka, že od tohto údaj, t.j. od údaj o dobe trvania úverového vzťahu sú pre spotrebiteľa odvoditeľné a objektívne overiteľné aj ďalšie jeho podstatné parametre ako je napr. najvyššia prípustná úroková miera alebo priemerná RPMN, priemerná ročná úroková sadzba a pod..

36. Na tomto mieste okresný súd uvádza, že keďže absencia, čo už i len jednej zákonnej náležitosti v úverovej zmluve v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, odôvodňuje legitímne prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, by už nebolo azda ani potrebným zaoberať sa ďalšími dôvodmi, pre ktoré okresný súd dotknutý úverový vzťah medzi žalobcom a žalovanou za taký vyhodnotil, avšak z dôvodu presvedčivosti svojho odôvodnenia sa okresný súd venoval aj ďalším týmto dôvodom.

37. Ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o termíne konečnej splatnosti úveru (doba je časovým úsekom a termín je konkrétny jednorázový časový údaj), ktorý údaj v preskúmvanej úverovej zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť, pričom v danom prípade je tento údaj v zmluve stanovený len údajom cit. „10/2020“, čo je nepostačujúce a takéto dojednanie nezodpovedá dikcii ustanovenia cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ani v tomto prípade nie je možné stotožniť tento údaj o termíne končenej splatnosti úveru s počtom mesačných splátok a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

38. Okresný súd poukazuje aj na ďalší nedostatok úverovej zmluvy a to, že v úverovej zmluve absentuje jej podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých. RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie úveru, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, žalobcom (dodávateľom) použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať)

a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste priamo v úverovej zmluve sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. k), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónnymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i) a l) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne aj podľa písmena k) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vo vzťahu k skutočnosti, že predmetný výpočet RPMN by sa nachádzal v samostatnom dokumente označenom ako „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, okresný súd uvádza, že v danom prípade by sa jednalo iba o predzmluvný formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý by však veriteľa (dodávateľa) nezbavoval povinnosti predmetnú náležitosť uviesť aj v samotnej úverovej zmluve, tak ako to vyžaduje zákonná dikcia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože sa jedná o podstatné obligatórne náležitosti bezprostredne úverovej zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami a nie iných, vznik úverového vzťahu „sprevádzajúcich“ formulárov, či žiadostí.

Nadväzne na uvedené, keďže podľa prílohy č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch bol v čase uzavretia úverovej zmluvy údaj o výške splátky úveru, jedným z podstatných parametrov pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ako jedného z, pre spotrebiteľa, kľúčových ukazovateľov pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií, možno mať pochybnosti o správnosti výpočtu v úverovej zmluve uvedenej RPMN, na výpočet ktorej bol údaj o výške splátky úveru použitý, pretože aj sám žalobca v žalobe uviedol, že výška splátky bola medzi veriteľom a žalovanou dojednaná na sumu 100,51 Eur avšak v úverovej zmluve je suma splátky uvedená sumou 100,94 Eur (?), pričom žalovaná podľa výpisu z jej úverového účtu, úver spočiatku skutočne splácala splátkami v sume 100,51 Eur, z ktorého dôvodu je potom mätúcim iný údaj o výške splátky uvedený v úverovej zmluve. Uvedené pochybnosti by boli preskúmateľnými, ak by úverová zmluva obsahovala tak ako by mala, výpočet RPMN a prehľadným uvedením všetkých, k výpočtu použitých vstupných údajov, tak ako je uvedené vyššie. Okrem toho, okresný súd len poukazuje, že vzhľadom na už uvedený rozpor tvrdenia žalobcu v žalobe o sume splátky v porovnaní s týmto údajom uvedeným v úverovej zmluve, na to nadväzuje aj ďalší rozpor týkajúci sa celkovej čiastky, ktorú musela žalovaná ako spotrebiteľ za úver zaplatiť [cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch] a ktorá suma je v úverovej zmluve uvedená sumou 6 056,40 Eur čo síce zodpovedá násobku výšky anuitnej splátky (obsahujúcej istinu aj úrok) uvedenej v úverovej zmluve s celkovým počtom dojednaných splátok (100,94 Eur x 60 splátok = 6 056,40 Eur), avšak žalovaná, ako už bolo uvedené úver splácala splátkou v sume 100,51 Eur, tak ako to uviedol žalobca v žalobe, že takáto bola suma splátky, pričom pri takejto sume splátky by pri počte splátok 60 boli celkové náklady v sume 6 030,60 Eur. Uvedené nejasnosti, nehovoriac o tom, že žalobca v žalobe uviedol aj iný dátum uzavretia úverovej zmluvy, svedčia jednako o tom, že sám veriteľ nemá prehľad o náležitostiach tohto úveru (ako by ho potom mohla mať žalovaná (?)) a jednako to nezodpovedá požiadavke určitosti a transparentnosti dojednaní parametrov úverového vzťahu.

39. Napokon má okresný súd za to, že v úverovej zmluve absentuje aj náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch a to je uvedenie cit. „... výšku, počet a termíny

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia...“, pričom v tejto otázke sa okresný súd stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018, v ktorom krajský súd vysporiadal aj s otázkou nepriameho účinku smernice.

Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018 taktiež uviedol cit.: „Primárnemu účelu právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. písm. k) predmetného zákona však zodpovedá len taký výklad, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva uvádzajúca uvedenie celkovej výšky mesačnej splátky, neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je napriek odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica Rady 93/13/EHS zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“.

V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržiaval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný. V neposlednom rade je potrebné si uvedomiť, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

Okrem toho okresný súd v súlade s argumentáciou krajského súdu má taktiež za to, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch skrz Súdny dvorom Európskej únie výklad Smernice Rady 93/13/EHS, je v okolnostiach aplikácie Slovenského zákona o spotrebiteľských úveroch irelevantným, pretože Súdny dvor Európskej únie je oprávnený vykladať len právo Európskej únie, ale nie aj právo vnútroštátne, preto ako to uviedol aj krajský súd, Súdny dvor Európskej únie sa cit. „... nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

Okresný súd navyše uvádza, že podľa jeho názoru, požiadavka uvádzať v úverovej zmluve, ako jej podstatnú náležitosť, aj rozpis resp. skladu každej jednej splátky úveru na sumu istiny, úroku a poplatku, je plne legitímnou a súhlasnou s cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože už aj z jeho samotného znenia vyplýva, že úvodné uvádzacie slovné spojenie cit. „výšku, počet a termíny splátok ...“ sa významovo aj gramaticky viaže resp. vzťahuje na každú z v tomto ustanovení zmienenú veličinu t.j. na istinu, úrok aj poplatky, čo v rozmenenom na drobné znamená, že podľa cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, má úverová zmluva obsahovať (i) „výšku, počet a termíny

splátok istiny“ (ii) „výšku, počet a termíny splátok úrokov“ a (iii) „výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov“, ktorú zákonnú požiadavku úverová zmluva z 28.10.2015 nespĺňa.

Podľa okresného súdu, v tomto prípade nie je možné zamieňať požiadavku uvádzať priamo v úverovej zmluve presnú vnútornú skladbu (vnútorné členenie) každej splátky na istinu, úrok a poplatky s požiadavkou podľa ktorej, veriteľ (žalobca) poskytne spotrebiteľovi (žalovaná) kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu na požiadanie a bezplatne amortizačnú tabuľku s týmto rozpisom, pretože ak by to bolo možné zamieňať, tak potom by opäť zákonodarca v cit. § 9 ods. 2 písm. m) zákona o spotrebiteľských úveroch, neuvádzal osve popri § 9 ods. 2 písm. l) tohto zákona ako podstatnú náležitosť úverovej zmluvy aj poučenie o práve spotrebiteľa vyžiadať si od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ale zákonodarca by uviedol len jednu z týchto požiadaviek ako podstatnú náležitosť úverovej zmluvy. Inými slovami, absenciu jednej z uvedených zákonných náležitostí úverovej zmluvy nie je možné nahrádzať resp. ospravedlňovať ďalšou resp. inou jej zákonnou náležitosťou.

Napokon okresný súd podotýka, že opodstatnenosť uvedenej požiadavky uvádzať v úverovej zmluve rozpis vnútornej skladby každej jednej splátky úveru na sumu istiny, úrokov a poplatkov, je v okolnostiach veci plne legitímnou aj z dôvodu, že výška anuitnej splátky sa počas celej doby splácania úveru síce nemení, avšak v rámci tejto splátky sa mení výška a pomer splátky pripadajúcej na istinu a na úrok, takže najsmprv z každej splátky sa najviac započítava na splatenie úroku a menej na istinu, avšak postupom času, ku koncu splácania je to opačne, o ktorej skutočnosti by, podľa okresného súdu, by mal byť spotrebiteľ informovaný, pretože túto informáciu spotrebiteľ nemôže vyčítať z údajov o výške anuitnej splátky a ktorú informovanosť nie je možné nahradiť právom spotrebiteľa požadovať od veriteľa amortizačnú tabuľku, pretože tá už reaguje na spotrebiteľom realizované platby a vyjadruje tak aktuálnu situáciu v zložení jednotlivých splátok.

40. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že úverová zmluva z 28.10.2015 neobsahuje náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

41. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, boli všetky žalovanou učené platby započítané iba v prospech splatenia jej poskytnutej istiny úveru, ktorý jej bol poskytnutý v sume 3 500,- Eur, avšak žalovaná zaplatila už sumu 5 420,73 Eur (5 050,73 + 370), t.j. zaplatila viac, ako jej bolo veriteľom poskytnuté, preto okresný súd žalobu ako nedôvodnú aj v tejto časti zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

42. Vzhľadom na uvedený záver bolo už síce bez právneho dôvodu, zaoberať sa ešte aj námietkou žalovanej o neúčinnom zosplatnení úveru, avšak pre úplnosť veci okresný súd dodáva, že v danom prípade bol úver žalobcom riadne zosplatnený, pretože na zosplatnenie úveru nemusí byť zákonite veriteľom „využitá“ vždy iba posledná dlžníkom nezaplatená splátka, ale je na veriteľovi, ktorú dlžníkom nezaplatenú splátku so zaplacením ktorej je dlžník v omeškaní už minimálne tri mesiace, veriteľ na zosplatnenie aplikuje (tak môže nastať teoreticky aj situácia, obdobná ako v tomto prípade, že dlžník je už minimálne tri mesiace v omeškaní so zaplacením splátky, v ktorom dôsledku veriteľ úver zosplatní a počas alebo po zasielaní oznámenia o zosplatnení dlžníkovi, dlžník učiní ďalšiu splátku, ktorou splátkou však dlžník nemôže negovať predtým riadne veriteľom učený úkon zosplatnenia).

43. Okrem už uvedeného okresný súd ešte uvádza, že v danom prípade mohla byť žaloba zamietnutá aj z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácii žalobcu (VÚB a.s.) vystupovať v tomto konaní ako žalobca, pretože evidentne zo žalovanou predložených dôkazov je zrejмым, že žalobca už nie je vlastníkom pohľadávky, ktorú v tomto konaní voči žalovanej uplatňuje, keďže ju postúpil spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., ktorá ohľadom jej vymáhania evidentne so žalovanou komunikuje, o čom má žalobca nepochybné vedomosť, keďže aj napriek tomu, že žalovaná preukázala, že po podaní žaloby učinila splátky úveru v sume 370,- Eur na účet označenej obchodnej spoločnosti (postupník), tak napokon ohľadne tejto sumy zobral čiastočne žalobu späť žalobca, pričom podľa cit. § 530 ods. 1 OZ žaloba nepredložil žiadosť postupníka s vymáhaním tejto pohľadávky ani nepreukázal, žeby žalovanej predložil súhlas postupníka s vymáhaním tejto pohľadávky žalobcom.

44. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

47. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého by v konaní pomerne úspešnejšia žalovaná mala voči žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania, avšak keďže jej v konaní žiadne trovy nevznikli (nebola zastúpená advokátom a na pojednávaní sa nezúčastnila), okresný súd jej túto náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.